

Sygn. akt IX U 1321/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 czerwca 2016r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego obliczenia emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy

z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 19 maja 2016r.

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1321/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.06.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu E. M. (M.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 26.11.1989r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1985-1987 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 364,17 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 3.07.1990r.

W dniu 19.05.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do wniosku załączył Rp-7 za lata 1974-1990 oraz legitymację ubezpieczeniową, w której wpisano zarobek za rok 1973r. w wysokości 76037 zł.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z okresu od 1967-1990 wyniósł 246,83 %. Za okres 28.11.1964r. do 31.12.1972r. przyjęto minimalne wynagrodzenie.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego do spraw wysokości emerytury i kapitału początkowego , dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek przypadających w części po przyznaniu świadczenia Sąd ustalił, iż:

- przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego stanowiących podstawę wymiaru składek za okres jego zatrudnienia w KWK (...), a w szczególności za lata 1971-1972 w oparciu o dane znajdujące się w aktach rentowych, aktach osobowych, legitymacji ubezpieczeniowej, legitymacji związku zawodowego górników wskazującej wysokość opłaconych składek oraz w oparciu o uregulowania płacowe obowiązujące w tej kopalni wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z okresu 1969-1989 wynosi 272,34% (I wariant),

- przy przyjęciu, że wynagrodzenie ubezpieczonego za rok 1972 było o 10% niższe niż w 1973r. zaś w 1971r. o 20% niższe niż w 1973r., które to wynagrodzenie jest wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej znajdujące się w aktach rentowych wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z okresu 1969- 1989 wynosi 270,64% (II wariant),

- przy uwzględnieniu składek członkowskich uwidoczonych w legitymacji związkowej za lata 1964-1970 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z okresu 1970-1989 wynosi 267,70% (III wariant).

Organ rentowy zakwestionował opinię biegłego w zakresie w jakim dotyczy wysokości przyjętych premii uznaniowych w obliczeniu wynagrodzenia ubezpieczonego, przyjęcia w obliczeniach założenia, iż ubezpieczony przepracował jedną niedzielę w miesiącu, przyjęcia w poczynionych obliczeniach dodatku nocnego, dodatku szkodliwego (zastrzeżenia c/d wariantu I), podnosił brak podstaw do przyjęcia, iż wynagrodzenie ubezpieczonego za rok 1972 było o 10% niższe niż w 1973r. zaś w 1971r. o 20% niższe niż w 1973r., gdy nie wynika to z dokumentacji (II wariant), podnosił brak możliwości

ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, gdy podstawa wymiaru składki członkowskiej nie jest tożsama z wynagrodzeniem (III wariant).

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akt osobowych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...), zeznania ubezpieczonego (protokół elektroniczny, k.52) oraz opinię biegłego ds. rent wyrównawczych mgr Z. G. z dnia 05.12.2016r. (k. 58-80).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Biegły ds. rent wyrównawczych mgr Z. G. ustalając wysokość wynagrodzenia za lata 1971-1972 prawidłowo przyjął stałe składniki wynagrodzenia wynikające z akt osobowych ubezpieczonego oraz dwie przepracowane niedziele w miesiącu (tzw. dwie planowe niedziele w miesiącu obowiązujące w latach 70-tych).

Sąd uznał zasadność zastrzeżeń złożonych przez organ rentowy w zakresie premii, które dla osób zatrudnionych w systemie akordowym nie były stałe, miały charakter uznaniowy i nie powinny podlegać zaliczeniu na wysokość wynagrodzenia.

Zdaniem Sądu ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Jak wynika ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji ubezpieczony wykazał zarobki za lata 1973-1990. Za rok 1973r. zarobki zostały wpisane w legitymacji ubezpieczeniowej, zaś za lata 1972-1990 zostały wykazane w przedłożonych do organu rentowego zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Zatem z uwzględnieniem udowodnionych przez ubezpieczonego zarobków za okres 1973-1989 (17 lat) ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat ze wskazanego okresu, przy przyjęciu za brakujące trzy lata przeciętnego wynagrodzenia (tj. WWPW-100%), gdy powszechnie wiadomo, iż górnicze wynagrodzenie znacznie je przewyższało Sąd ustalił, iż wskaźnik ten wynosi 251,64%, a więc jest wyższy niż 250%.

Prawidłowe, w ocenie Sądu, jest również wyliczenie wysokości wynagrodzenia przez biegłego mgr Z. G. przy uwzględnieniu składek członkowskich uwidocznionych w legitymacji związkowej za lata 1964-1970, gdy w tym okresie zasadą było oskładkowanie składników wynagrodzenia z funduszu osobowego.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc w pkt. 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego obliczenia emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 19 maja 2016r.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 360,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia